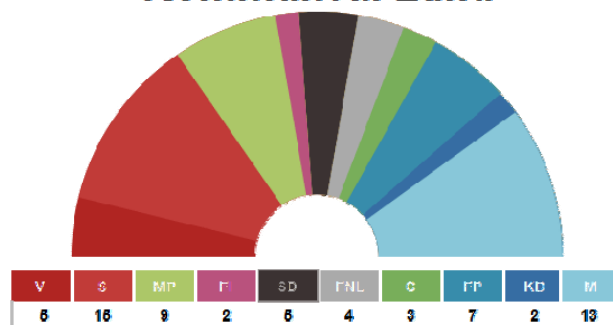

VALTIPSET, EN KLAR VINNARE!

Kommunval Lund

Ett av de mer än 20 inskickade tipsen var klart närmast valresultatet i Lund, som man ser ovan.

m: 15, kd: 2, c: 3, fp: 7, mp: 9, s: 17, v: 5, dv: 0, sd: 3, FNL: 2, FI: 2

Nästan perfekt! Två moderata mandat över till sd och två s mandat till fnl så hade det varit mitt i prick.

Vem är då denne mästartippare? En man i samma mogna ålder som red ungefär. En person med lång erfarenhet av Lund parad med stor överblick över världen i allmänhet och Sydasiens i synnerhet. Dessa egenskaper toppade med bidrag som skribent i VB när andan och åsikterna faller på är alltså det som behövs för att se valresultatet i Lund i förväg.

Vem han är? Någon som inte gissat det än? Det är såklart *Staffan Lindberg*, sociolog från Lund med politiska erfarenheter som sträcker sig tillbaka ända till 60-talets u-grupp.

Stort grattis säger VB med en stillsam, för en så berest man, men förhoppningsvis trevlig Öresundsresa. Kan vi alla hoppas på en reserapport?

Göran Persson

LÖRDAGSMUSIK

Helgeandskyrkan

20 september kl 17

Divino Oliveira, gitarr

Annika Haraldsson, presentatör

KLOSTERGÅRDSFESTEN, SÖNDAG 21 SEPTEMBER

Klockan tolv kommer Röda Kapellet till Klostergårdens centrum och spelar upp.

Klostergårdsloppet startar 12.30. Det går i en snitslad slinga genom hästhagen vid Höje å och ett hörn av St Larsparken tillbaka till Klostergårdens centrum.

Deltagaravgiften är 20 kronor och en cykel lottas ut bland deltagarna. Det är möjligt att köra både barnvagnar och rollatorer hela vägen. Naturen är vacker och vi hoppas på sol.

Pop- och jazz-trion BOOP spelar utanför Pizzerian 13.30.

Orientalisk dans av en flickgrupp 14.15

Bokbord mm.

RÖDA KAPELLET PÅ KULTURNATTEN

Även i år spelar röda Kapellet på Kulturnatten. I Auditoriet på Kulturen kl 20.00 ger orkestern ett smakprov på musik som spelats under orkesterns fyrtioåriga levnad. Den som följt orkestern på nära håll under årens lopp känner säkert igen musiken. Det är musik som spelats på gator och torg,

i förstamajdemonstrationer och på kulturnätter och i andra sammanhang. En provkarta på olika slags musik som vi gärna spelat. Det blir samtidigt en presentation av orkestern. Naturligtvis kan du också på plats köpa boken om Röda Kapellet.

Bengt Hall

KARIN SVENSSON SMITH TILL RIKSDAGEN! AV UN

Karin Svensson Smith från Lund tar åter plats i riksdagen. Därmed får Lund och Skåne åter en aktiv, kunnig och resultatinkriktad miljö- och klimatpolitiker i riksdagen. Karin, som stod som första namn på Miljöpartiets riksdagslista för Skåne läns södra valkrets, utmanades av nr 2 på listan. Karin blev dock personvald med god marginal, drygt 6, 5 % kryss mot utmanarens knappa 3 %. Grattis; Karin – och grattis Miljöpartiets nya riksdagsgrupp!

VECKANS CITAT

Varför har t.ex. Gudrun Schyman inte erbjudits en plats som oberoende på Vänsterpartiets riksdagslistor?

Varför har inte Vårdpartiet bjudits in till valsamarbete i regionvalet?
bloggen [olssonbetalar](#) 15/9

FOLKPARTIET OCH BILTRAFIKEN I STADSKÄRNAN AV UN

I valrörelsen gick Folkpartiet ut med att man ville tidigarelägga beslut om förbud mot biltrafik på Bangatan. Gott så. Fast man kan ju redan nu på direkten ta beslut om att förbjuda Folkpartiets egna bilar att färdas där det är förbjudet.

*Folkpartibilist skapar egna regler
vid Stortorget dagen före valet*

FÖR MÅNGFALD MOT ENFALD

Pressmeddelande

Årets valresultat anknyter på ett skrämmande sätt till tidigare populistiska opinioner i Europa. Under 30- och 40-talen sökte judar en fristad i Sverige och många andra länder men våra gränser var stängda, utom för ett litet fåtal. Hitler ”tog hand” om dessa människor i närområdet och de demokratiska länderna lät det ske. Då gällde främlingsfientligheten judarna, idag är det flyktingar från Mellanöstern och romska minoriteter från östra Europa.

Vi ser med oro på utvecklingen och menar att en rörelse för alla människors lika värde måste vara utgångspunkt för meningsutbyte och upplysning. Sverige har alltid haft invandring. Alla kan vi bli flyktingar. Alla är vi människor som inte kan ersättas. Alla måste vi ta vårt ansvar för att föra ett samtal med människor som ser mångfalden som ett hot.

Ilan Cohen, Talesperson JIPF

Olle Katz, Talesperson JIPF

MUSIKEN HÖLLS VERKLIGEN I GÅNG DEN 13 SEPTEMBER I LUND

Musikmanifestationen "Håll musiken i gång" som arrangerades av Röda Kapellet till Gunnar Sandins minne blev en mäktig tillställning i hela centrala Lund.

I finalen på stortorget deltog mer än 200 musikanter, sångare och akrobater.

MAKTSKIFTE I LUND? AV GUNNAR STENSSON

Ja, med vissa reservationer.

Av partierna bakom *Maktskiftesfestivalen* för snart två veckor sedan var det bara ett som fick en rejäl framgång: F!. Pernilla West och Anna Tomasson är välkomna i det nya Fullmäktige!

Ett tack för resten till Johan Sjöberg, V, Daniel Pettersson, S, Jannika Badin, MP, och Carl Granklint Rask, F!, som lade ner mycket arbete under sommaren på att göra Maktskiftes festivalen till en sensommarupplevelse. Ett strålande exempel på samarbete över partigränserna!

V ökade bara med ett mandat medan S och MP hamnade på samma nivå som tidigare.

Det räcker inte för att nå majoritet. Anders Almgren, S, och Emma Berginger, MP, söker stöd över blockgränserna. Det handlar om att säkra fronten mot Sverigedemokraterna.

Rent subjektivt skulle jag önska att det blev ett samarbete med Centerpartiet och då helt enkelt för att jag sedan årtionden känner Lars V Andersson som en erfaren, kunnig kommunpolitiker, lätt att samarbeta rationellt med. Kunnig i skolfrågor.

Folkpartiet har ju förnyats i Lund. Det behövdes. Men Philip Sandberg är oprövad och ter sig hittills mest som en annonspojke för tandkräm. Ulf Nilsson är den jag har störst förtroende för. Han var ju också en gång i tiden bosatt i Klostergården. Han har stor erfarenhet av utbildningspolitik. En trygg, resonabel person.

Jag är övertygad om att Anders Almgren kan få till någon sorts kommunal samverkan med FP eller C.

Det är roligt att se gamla kumpaner från upproret inom V för snart tio år sedan på nya

förtroendeposter. Ja, jag räknar ju även Jonas Sjöstedt till dem.

Här i Lund sitter Sven-Bertil Persson nu på ett V-mandat, Ulf Nymark och Karin Svensson Smith på vardera ett MP-mandat, och Karin blir dessutom riksdagsledamot. Det borde underlätta ett förtroendefullt samarbete över partigränserna. Och vårdpolitikern Saima Jönsson, aktivist sedan 1960-talet, representerar Vänsterpartiet både i Regionen och Riksdagen.

FULLMÄKTIGE BLIR MÄRKLIGT OJÄMNSTÄLLT

AV SVEN-HUGO MATTSSON

Om det preliminära resultatet står sig och ingen hoppar av kommer Lunds fullmäktige få 38 män och 27 kvinnor. Det är inte bra, jag tror det är sämre än dagens fullmäktige. Hade vi röstat in fem fler från F! och inga Sverigedemokrater hade det blivit tvärtom, 37 kvinnor och 28 män. Ett sådant resultat hade i övrigt varit bra på ett annat sätt, vi hade fått ett starkt vänsterstyre.

Bäst i klassen är alltså F! med sex kvinnor i topp och först på sjunde plats en man, fast även här borde det vara mer jämställt, tycker jag. Bra är också Vänsterpartiet, Miljöpartiet och Förnya Lund. Dessa partier har varvade listor och hela tiden en kvinna före en man. Även Socialdemokraterna har varvad lista men med män före kvinnor. Det innebär att S fick in åtta män och sju kvinnor. Kristdemokraterna fick in lika många män som kvinnor 1+1.

Värstingarna

Centerpartiet fick visserligen in två män och en kvinna, men hade C fått in ett gäng till så hade männen dominerat. Ingen jämställd lista alltså. Moderaterna, jämte Sverigedemokraterna är de partier som gör fullmäktige så ojämställt, M får 9 män och 4 kvinnor. Även Folkpartiet är en värsting, fem män och två kvinnor. Värst är alltså Sverigedemokraterna som först på nionde plats har en kvinna, av tretton på listan finns bara en kvinna.

Vänster/höger

Vänstern, jag räknar in F!, får in 17 kvinnor och 14 män, bra. Alliansen får 19 män 8 kvinnor, det är inte bra, Alliansen står alltså själv för hela ojämställdheten. Alliansförespråkare är ofta emot kvotering och det syns också på deras lister, man skall gå efter kompetens säger man. Om man ser på resultatet av deras representation kan man alltså konstatera att mer än dubbelt så många män som kvinnor är kompetenta. Det tror jag inte på, det finns snarast en gammaldags patriarkal kultur kvar i deras partiföreningar.

Jag har bara räknat på huvudvalsdelarna, det fanns ett par ungdomslistor som kan ställa till det i beräkningarna. Jag har, så klart, inte räknat med att fullmäktige kan möbleras om pga kryssningar. Jag har i mina beräkningar räknat med att Karin (Svensson Smith) blir kvar i fullmäktige, men det är väl tveksamt. Om Karin lämnar sin fullmäktigeplats för riskdagen, blir fullmäktige än mer ojämställt. Hon ersätts av en man, dock av den unge och utomordentlige Joakim Månsson Bengtsson som säkert står för en god feministiskt syn.

Men även med dessa reservationer konstaterar jag att Lund har långt kvar till ett jämställt fullmäktige och med Sverigedemokraternas framgångar ser det inte ljust ut. Men Alliansen får skärpa sig och kompensera för Sverigedemokraterna, inte tvärtom.

KRYSSKAMPANJEN FÖR KARIN AV GUNNAR STENSSON

Karin Svensson Smith stod överst på Miljöpartiets riksdagslista, men Peter Forkstam utmanade henne med en krysskampanj. Han lyckades inte. Karin vann med 7 procent av personrösterna.

Vi gratulerar Karin! Segern var viktig för Miljöpartiets kommunikationspolitik – Karin var redan tidigare MP:s talesperson i de frågorna. Nu hoppas vi att hon får en ministerpost i den kommande S-MP-regeringen. Men Karin är också viktig för MP:s övriga ställningstaganden, inte minst inom skolpolitiken som hon under den gångna mandatperioden påverkat positivt.

Emma Berginger stod tvåa på MP:s riksdagslista. Också hon drev en personvalskampanj, som fick många att stödja henne, men inte riktigt tillräckligt många. Vi är glada att ha Emma Berginger kvar i Lunds kommunpolitik några år till. Hon behövs här.

Personvalskampanjerna inom MP är ett uttryck för partiets vacklan mellan en vänsterlinje och en borgerlig linje.

FörNya Lunds okultiverade spårvagnspolitik

Det är kultiverat att åka spårvagn. Därför är jag spårvagnsentusiast. På min sida har jag de båda litterära genierna James Joyce och Robert Musil. Spårvagnar spelar en viktig roll både i Dublin och Wien. Sedan hundra år.

I *Ulysses* går fader Conmee och funderar: ”Den oövervinneliga okunnigheten. De gjorde så gott de förmådde. Han vek runt hörnet och gick ner på North Circular Road. Märkligt att det inte gick någon spårvagn på en sådan viktig genomfartsled. Nog borde det finnas.”

Just det.

I en viktig passage i Musils *Mannen utan egenskaper*, del 3, går Ulrichs syster Agathe i självmordstankar: ”När hon blev trött kom det över henne en längtan efter ängar och skogar, efter att få vandra genom stillheten ute i det fria. Men dit ut måste man åka. Hon tog en spårvagn. Hon var uppfostrad till att behärska sig inför främmande. Man kunde därför inte märka någon upprördhet i hennes röst när hon löste sin biljett och frågade om vägen.”

Hade hon bott i Lund 2020 skulle hon ha tagit spårvagnen till Dalby. Om den inte stoppas av FörNya Lund.

KLIMATNYTT: SVERIGES UTSLÄPP AV VÄXTHUSGASER ÄR STÖRST UTOMLANDS AV ULF NYMARK

Statistiska centralbyrån har nu kommit med en rapport som beräknar Sveriges växthusgasutsläpp från slutlig konsumtion, dvs en beräkning av de utsläpp som görs i Sverige och de utsläpp som vår import genererar. Med ”konsumtion” avses här det som förbrukas och används i landet – allt från det vi har på våra tallrikar till insatsvaror i industrin. Rapporter avser tiden från 1995 till 2009.

Marginell minskning

Under denna period har de totala utsläppen som vår konsumtion ger upphov till minskat endast marginellt - mellan 1 och 2 %. Sverige ”exporterar” stor del av sina utsläpp. Inte mindre än 60 % av Sveriges utsläpp sker utomlands, dvs är utsläpp från importen till landet. Vi hamnar därmed i världstoppen när det gäller ”export” av utsläpp: endast ett land – Luxemburg – har större andel utsläpp från import.

De totala utsläppen av slutlig konsumtion var år 2009 ca 80 miljoner ton, dvs i genomsnitt

orsakade varje svensk utsläpp på ca 8 ton. Av dessa skedde alltså nästan 5 ton utanför Sveriges gränser. Allt prat om att Sverige skulle vara så bra på att minska sina växthusgasemissioner saknar därmed bevisligen all grund.

Koldioxidhalten i atmosfären högre än någonsin

I valrörelsens slutskede släppte för övrigt WMO – världsmeteorologiorganisationen - en rapport som visade att mängden växthusgaser i atmosfären nådde rekordnivåer år 2013. Koldioxidhalten i atmosfären ökade mer mellan 2012 och 2013 än mellan något annat år de senaste 30 åren. Redan nästa år eller senast 2016 passerar koldioxidhalten i atmosfären 400 miljondelar – en gräns som många tidigare betraktas som förödande att överskrida.

Och så diskuterades klimatfrågan aldrig på allvar i valrörelsen!

RESTVÄNSTERN OCH DE NYNATIONELLA AV JIELL

"Rasister" är en slapp maktglosa man ska använda med urskillning. Spridd bortom gatudemon och salongsbrukad förlamar den demokratiska maskineriet. De lämnat politiska underjorden med riktade mord och bankrån förtjänar respekt för sitt föredömliga vägval och kan med sakligt bemötande hjälpas vidare i riktning anständighet och en samhällsproduktiv, traditionsrik konservatism.

Partiledaren för gruppobbade, stigmastungna partiet ifråga placerade i TV4 borgerlighetens samtliga etablerade partier längst ut på en nyliberal högerkant. Vilsna vänstern verkar ha svårt att identifiera fiender bortom gatunivån (nassar&snutar) och har under åtta mardrömslika år misslyckats tackla doktrinära systemskiftet. Samt lämnat konsensusrörelsen S att medla mellan rå kapitalism och - ingenting, nåt skapade fenomenet Juholt med sin ständiga svans av blodvittrande reportrar. Inom projektet riva välfärdsmyndigheter lanseras rentav ene av ministrarna som spred död bland FKs så kallade kunder, som ny m-ledare. Har instinktiva kapaciteten identifiera överklassdrägg speciellt med folklig härkomst alldeles gått förlorad, och hur nu åtgärda? Tja, finns männen en app med kopplad GPS som kan vara av nytta här!? En robust, gummimantlad vägfinnare däckar nog spensliga ekonomer och biffiga, avsuttna finansministrar även. Går väl att rekrytera bland invandrarna om medelklassungdomen i UV saknar klassträning hävda sig. Nå, blev väl lite "oanständig" men nävriktningen korrekt, dvs uppåt.

Salongsnivån åter! Vad nu behövs är att de från inflytande väckjagade alternativa partidelarna inom CP FP M och KD reetablerar borgerliga pluralismen samt lossar greppet från doMinanten. Sen nog hög tid återbygga vänstern. Nån som märkt att vi tappat i inflytande sen 70-talet? Nähä, inte det. Och en efter en går de hädan, veteranerna utan att nån verkar intresserad fånga deras berättelser. Och inte berättar de själva i VB och annorstädes, Moskvafarare och alla andra.

En långt mera löftesrik ny m-ledare än ovan är Elmsäter-Swärd med bedömningsvis rehumaniserande potential i Jarl Hjalmarssons efterföljd. Men bevara landet för en ideologiskt nollställd, klätterfink teknokrat som ny kommunikationsminister inkl hennes som alltid personkultspigga, lokala följe.

EFTERSNACK AV LUCIFER

”Ta in V i regeringen” är rubriken i torsdagens Aftonblad och man kan bara hoppas att ingen följer uppmaningen. Och faktiskt, även AB:s ledarredaktion verkar vara klar över hur olycklig en sådan regeringsmedverkan skulle vara just nu. ”I själva verket har Jonas Sjöstedt all anledning att vara glad i dag.” skriver Anders Lindberg i AB:s ledarredaktion. Javisst, så är det. Små vänsterpartier är praktiskt taget dödsdömda om de sätter sig i en regering med större partier som vill göra upp med mitten. Fråga SF i Danmark, fråga SV i Norge etc. Till det kommer att missnöjda vänstersocialdemokrater måste ges en chans att uttrycka sig genom att gå över till V.

Ingen sport för gentlemän

Men det är klart, då kan man fråga sig varför V ska uppföra detta teaterstycke med krokodiltårar över att Löfven inte vill ha med V att göra under denna fas av regeringsbildandet. S vill helt enkelt ha med något mittenparti för att kunna få igenom en budget framåt november.

Det är ju nämligen så att politik inte är en sport för gentlemän. Det handlar i första approximationen inte om att vara schysst och rättvis och lojal. Det handlar om att tillförsäkra sig makt. Men, när makten är säkrad så måste man ändå vända tillbaka till sin politiska moral, annars kan man hamna var som helst. Alltså: ett tillfälligt avsteg kan man tolerera, men man får inte glömma varför man över huvud verkar politiskt. Lite dubbelmoral, det medges, och i processen kan man tappa all trovärdighet.

Lundapolitiken

Samma situation går nu igen i Lundapolitiken. För majoritet i Lunds kommunfullmäktige krävs 33 röster. En koalition S+V+Mp+Fi får nu 31. Alltså sätter de båda stora partierna S och Mp igång med att försöka locka över någon från det borgerliga blocket: i förstahand C, i andra hand Fp. Dessa båda partier har varit lojala medlemmar i den moderatstyrda koalitionen i 8 år, ja röstboskap för Helmfrid(M), föremål för vänsteroppositionens avsky och löje. Men nu skulle vi alltså sy ihop en gemensam linje med dem i alla budgetfrågor? Ja, det anses tydligen vara det normala sättet att hantera läget.

Men är det verkligen nödvändigt? För vem är opposition i det nya läget: Är det moderaterna, är det folkpartiet, är det antispårvägspartiet (FNL). Det är klart att det skulle vara enklast om man fick med bussvännerna på vagnen (!) mot ett löfte att låta spårvägsplanerna ligga på is i fyra år, Men om inte?

Kanske en minoritetsledning

Skulle det då inte vara bättre att låta föreställningen om en majoritetsbaserad kommunledning stryka med och ha en kommunal minoritetsledning.? Det borde kunna gå ganska bra i de flesta ärenden, bl.a. därför att spårvägsmotståndarna har utlovat fri röstning. Sverker Oredsson (FNL) har intagit många positioner genom åren, men han måste nog kallas socialliberal, och man kan förmoda att t.ex. Jan Annerstedt, Marianne Rehnstedt och Cecilia Nelson kommer att inta hyggligt progressiva positioner. Visst, det finns inga garantier, men det skulle väl inte vara helt fel om fler människor röstade efter sin övertygelse? Och kan man inte göra något liknande i Skånelandstinget? Eller är det bättre att upprepa den affär Miljöpartiet hade med borgarna om ledningen där? Det tycks man vara på väg mot nu.

Och vad var skälet till att Miljöpartiet satt i borgarnas knä i regionstyret? Tja, goda arvoden

kan nog ha sin del i det hela, men det man sa var att det var för att SD inte skulle få något inflytande. Det är så det tolkas numera, som om SD:s röstande på något sätt smittar ner den sida de röstar för. Det är en absurd tolkning, och den koalition som uppstår blir ju i högsta grad ett tecken på SD-inflytande. Och fattar man inte att inget är mer mobiliserande för SD än att de etablerade partierna slår sig samman för att stänga SD ute!

Hur man gör SD till martyrer

Det finns fler tecken på att det politiska och demokratiska omdömet sviktar inför SD-framgångarna. Senast är det V som inte vill låta SD få en talmanspost de annars skulle ha fått. Och nu talas det om att det är tveksamt att SD får nämndemanspositioner. Det är som om man är helt historielösa. Kan de inte se att det är så V tidigare behandlats och att det mycket väl kan upprepas i ett förändrat politiskt läge? Är den demokratiska fernissan så tunn?

FUNDERINGAR KRING VALUTGÅNGEN AV GUNNAR STENSSON

Valet 2014 hade kunnat bli en historisk vändpunkt. Socialdemokraterna skulle kunna sätta punkt för högerens galna halvsekel. Men allt tyder på att man med några justeringar kommer att föra den politik som väljarna just vänt ryggen. Så smarta är de.
Åsa Linderborg, Aftonbladet 16/9

1. Regeringsfrågan.

En valkampanj är en dynamisk process. Valresultatet däremot är en faktisk situation som förändrar förutsättningarna. Att analysera i de nya förutsättningarna är en komplicerad och i hög grad teknisk uppgift, samtidigt som det är upptakten till den fortsatta politiska processen.

Vi (V, S, MP, F!) fick fler röster än Alliansen. Ändå förlorade vi valet.

Sverigedemokraterna fick en vågmästarställning. Det måste sägas.

Vänsterpartiet kommer inte med i regeringen. Löfven avvisade Jonas Sjöstedt. Det tycks ha skett på ett klumpigt sätt. Jonas Sjöstedt var besviken – och arg.

Men det innebär inget nytt. Som många påpekat gjorde Löfven som han hela tiden sagt att han skulle göra. Vänsterpartiet – och Jonas Sjöstedt - kan påverka politiken och budgeten som en stark oberoende aktör. Det gäller den eventuella S-MP-regeringens samtliga beslut under mandatperioden.

Åsa Linderborgs kritik mot Socialdemokratin gäller inte i första hand valresultatet utan valrörelsen med dess inriktning på mittenväljarna och överenskommelser med de borgerliga partierna i många frågor.

Allvarligast är sexparti-överenskommelsen om friskolorna. Den kan komma att omöjliggöra en verklig skolreform. Skolan kommer att bli mer segregerad. Där vanfostras en ny underklass, nya generationer, till utanförskap. Rekryteringsunderlaget för Sverigedemokraterna ökar.

Men det är från underklassen begåvningarna kommer, inte från överklassens inavlade arvingar.

2. Högerpartierna.

Förr hade vi ett högerparti. Nu har vi fyra. Begreppet höger hade på 1900-talet dålig klang och luktade lite unket. Kung, adel, fascism, antidemokrati.

Därför fick vi Moderata samlingspartiet. Även den partibeteckningen behövde efter någon

tid fräschas upp. Fredrik Reinfeldt gjorde det genom att skapa arbetarpartiet Nya Moderaterna.

Han lyckades ena de borgerliga partierna i Alliansen. Och han lyckades förmå dem att driva en gemensam högerpolitik men med skilda funktioner efter deras respektive traditioner och väljarunderlag, den högerpolitik jag någon gång har kallat ”moderism”.

Nu har ordet höger kommit till heders igen. 84 procent av Moderaternas väljare betecknar sig i vallokallundersökningarna som höger, 73 procent av folkpartisterna, 77 procent av kristdemokraterna och 65 procent av centerpartisterna. Där har vi alltså Sveriges nya högerpartier.

Eftersom de ser Alliansen som ett gemensamt högerprojekt är det omöjligt för dem att gå över blockgränsen.

Annat var det förr. Då kunde Bondeförbundet/ Centerpartiet regera tillsammans med Socialdemokraterna liksom det demokratiska Folkpartiet, den borgerliga vänstern.

Nu är de högerpartier. Därför avvisar de Löfvens utsträckta hand. Det ökar Vänsterpartiets inflytande på politiken. Men det ökar också Sverigedemokraternas möjligheter.

3. Sverigedemokraterna

Bland Sverigedemokraterna finns inte bara fascister och högerpartister. I själva verket betecknar sig färre än hälften, 44 procent, som höger. Och många av de som faktiskt kallar sig höger är bara den sortens giriga Moderater som satsar på sig själva tills de blir alldeles fläckiga.

Filmen ”*Äta. Sova. Dö*” beskriver den miljö flertalet av Sverigedemokraternas väljare kommer ifrån. Jag tror den spelades in i Örkelljunga i nordvästra Skåne, ett av partiets starkaste fästen. Jag härstammar själv från ett liknande samhälle: Älghult i Småland.

I Älghult fanns ett stort glasbruk som försåg Amerika-ångarna med glas. Där fanns ett sågverk, där jag arbetade en sommar. Där fanns en kooperativt ägd Snickerifabrik. Några kilometer bort fanns Alstermo bruk. Där fanns järnvägen mellan Växjö och Oskarshamn. Där fanns tre små banker, många jordbruk, många barn, ett kulturliv, ungdomsorganisationer: SSU och SLU.

Allt borta. Nu bor många syriska flyktingar några månader eller något år i de tomma husen i centrum. Sedan försvinner de och andra kommer i stället.

Det borde vara en situation för Socialdemokrati och Vänsterparti. I stället har många röstat på Sverigedemokraterna. De är varken rasister eller högerpartister. De är svikna och desorienterade industri- och jordbruksarbetare – och arbetslösa ungdomar med dålig utbildning. Och pensionärer med låga pensioner.

Socialdemokraterna och Vänsterpartiet har ett viktigt arbete att göra i de skånska och småländska småorterna, i hela Sveriges bortglömda glesbygder.

4. Nyval, extraval

Allianspartierna har alla lidit massiva valförluster. De är besvikna – och hätska. De vill sätta käppar i hjulen för Löfven. Men jag tror inte de vågar tvinga fram ett nyval. De är desorienterade och oförberedda. Ett nyval skulle skada dem.

Vänsterpartiet kan framtvunga ett nyval i samband med beslutet om budgeten i början av nästa år. Jonas Sjökvist kommer inte att göra det.

Sverigedemokraterna har makten att driva fram ett eventuellt nyval genom att rösta på det borgerliga budgetförslaget sedan deras eget röstats ner.

Däremot kan det komma ett extraval i mitten av mandatperioden, kanske i anledning av en principfråga som den om vinster i välfärden.

Jag upplevde det extraval som orsakades av ATP-striden i slutet av 1950-talet. Jörgen Westerståhl lät alla oss som då studerade statskunskap i Göteborg göra kvantitativa undersökningar om opinionsbildningen kring valet. Valutgången ledde till en rejäl förstärkning av den socialdemokratiska maktpositionen.

Det har alltså gjorts förr, och den gången var det en framgång. Det kan göras om under nya betingelser.